

[Boligministeren.]

været med til at stille et tilsvarende forslag i forbindelse med behandlingen af forslaget til by- og landzonelov, ligesom det fremgår af socialdemokratiets 4 års program, at vi fortsat er indstillet på at gennemføre en bestemmelse om ekspropriation til boligformål.

Vi har allerede nu mulighed for at ekspropriere ikke alene til offentlige formål, men efter byplanlovens § 12 og byggelovens § 56 også til gennemførelse af bebyggelsesplaner, men vi savner hjemmel til i almindelighed at kunne ekspropriere jord til byggegrunde.

I det lovforslag om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål, som jeg fremsatte i begyndelsen af februar, er der for at kunne sikre de rekreative arealer en hjemmel til at ekspropriere arealer i landzone eller i et sommerhusområde, når det er af væsentlig betydning at råde over ejendommen for at gennemføre en iværksat planlægning med dette formål.

Jeg skal fremhæve, at der med hensyn til de gældende ekspropriationsbestemmelser og det af regeringen fremsatte forslag er det tilfældet, at der tales om gennemførelse af en planlægning. Det af SF fremsatte forslag bygger tilsyneladende også først og fremmest på tanken herom. Man vil sikre, at der er den jord til rådighed, som er nødvendig for at kunne sikre, at en fastlagt plan også kan blive realiseret, men man bør efter min opfattelse også overveje, om dette i givet fald er tilstrækkeligt til at få en realitet ud af bestræbelserne for at få knæsat en offentlig jordpolitik, som ikke alene tilgodeser gennemførelsen af en bestemt konkret plan, men også giver vedkommende kommune en rådighed over så store arealer, at kommunen ved sin planlægning er ubundet af ejerforhold eller tilvejebringelse af konkrete og aktuelle planer knyttet til et bestemt byggeforetagende. Sådanne overvejelser kunne muligt føre til, at man også fik rådighed over arealer, der endnu ikke ved planlægning er udpeget til bestemte bebyggelsesformål. Spørgsmålet har ikke alene en retlig eller en juridisk side, men også en økonomisk, som må indgå i overvejelserne. For at en sådan omfattende aktiv jordpolitik skulle få en reel betydning for den kommende planlægning, for tidsfølgen af byens udbygning og for grundpriserne, ville kommunerne i givet fald skulle råde over betydelige midler, som

de kunne sætte i jord med forventninger om først at få udbytte på et langt senere tidspunkt.

I denne forbindelse skal det understreges, at jord i almindelighed ikke erhverves billigere ved ekspropriation end ved køb i det frie marked. En ekspropriationsbestemmelse alene løser derfor ikke problemerne omkring kommunernes aktive jordpolitik, men jeg er enig i, at de gældende bestemmelser i byplanlovens § 12 og i byggelovens § 56 om gennemførelse af planlægning ikke er tilstrækkelige til at løse alle situationer.

Endelig har disse komplicerede spørgsmål også en nær forbindelse med den nye boligpolitik, som jeg håber vi kan nå frem til. Jeg vil derfor henstille, at lovforslaget for at sikre sammenhængen mellem overvejelserne om boligpolitikken og planlægningslovreformen henvises til et udvalg med henblik på vedtagelse i næste samling i forbindelse med gennemførelsen af de foran nævnte reformer.

Auken: Jeg vil gerne om SFs forslag om at give kommunalbestyrelserne beføjelse til i forbindelse med gennemførelse af en byplan at ekspropriere de fornødne arealer, der i planen er afsat til boligbebyggelse, sige, ligesom boligministeren har sagt det, at socialdemokratiets principielle holdning er, at dette er et rigtigt og et nødvendigt forslag. Det fremgår alene af den omstændighed, at det er os selv, der i sin tid har fremsat et sådant forslag. SFs forslag, som det foreligger for folketinget, er identisk med det, som socialdemokratiet fremsatte som ændringsforslag til lovforslaget om byplaner i 1969. I begrundelsen for fremsættelsen af lovforslaget har forslagsstillerne også citeret meget udførligt fra den begrundelse, daværende medlem af tinget hr. Kaj Andresen gav for vores syn på dette. Det står også i socialdemokratiets 4 års program, og vi er altså helt enige med SF om dette lovforslag. Der er da også for længst i et land som Sverige skabt mulighed for, at kommunerne kan ekspropriere også til boligformål.

Boligministeren har derfor også her i salen bekræftet, at det er regeringens hensigt at medvirke til gennemførelsen af et tilsvarende forslag i næste samling, dog således at spørgsmålet om ekspropriation til boligformål ikke ses isoleret fra de andre problemer, der